

A trecut un an de când Nicolae Cajal nu mai e lângă noi, dar n-a fost un an fără Cajal. A fost un an în care viața Federației a continuat așa cum lui i-ar fi plăcut să pulseze. Ceea ce i-a reunit pe atât de numeroși participanți la comemorarea de la Templul Coral, la sesiunea de comunicări științifice „In memoriam acad. Nicolae Cajal”, de la Institutul de Virusologie, la Simpozionul de constituire a Fundației „Nicolae Cajal” și la Sesiunea Internațională de comunicări medicale - ultimele două

BUCUREȘTI,
29-31 martie 2005

Acad. NICOLAE
CAJAL z.i. –
la prezentul etern

evenimente derulate în clădirea nouă a Bibliotecii Academiei Române, în Amfiteatrul „Ion Heliade Rădulescu”, alcătuiesc laolaltă un mod de a vorbi despre acad. Nicolae Cajal z.i. la prezentul etern. Mai presus de orice, însă, retrăirile vorbitorilor ne-au creat un sentiment puternic de regăsire a unui Cajal viu în sufletele noastre. Un Cajal așa cum l-am simțit în cuvintele celebrului dirijor Ion Marin, în rostirea președintelui Academiei Române, Eugen Simion, în evocările zecilor de nume prestigioase ale vieții socio-culturale românești... Într-un lexicon al științei din secolul XX, se va găsi în dreptul numelui său, un paragraf ce-i fixează, cu suficiente referiri bio-bibliografice, existența în posteritate. Nu vor fi acolo, însă, gesturile, zâmbetul, fluidul atotînțelegător venindu-i din privire. Comunitatea noastră a fost binecuvântată să-l aibă în frunte. El i-a dăruit un prestigiu de neegalat. (R.E.)

PAG. 5

Retrospectivă
și actualitate
în viața politică israeliană

Conferința E.S. RODICA RADIAN GORDON,
ambasadorul Statului Israel în România

PURIM 5765

Vechiul
„Purim,
seară
de Purim”,
cântec
la fel
de tânăr
și azi

Eroi legendari ai poporului evreu, salvându-l în ceasuri de cumpănă, Ester și Mordehai sunt veritabile modele de inteligență, tact, curaj. Purimul ne-o reamintește, dăruindu-ne, de fiecare dată, încredere în resursele noastre de autoapărare și regenerare. „Și uite că trăim!”. Este moștenirea lor, transmisă prin milenii și ajunsă vers în emoționantul „Purim, seară de Purim!”, finalul spectacolelor noastre intrate în tradiția sărbătorii. Primul spectacol din 5765 a fost la Templul Coral, după citirea Meghilei... celelalte două - la Centrul Cultural Comunitar și la T.E.S., scena permițând și împletirea muzicii cu dansul, totul întregindu-se cu spectacolele copiilor de la Școala „Lauder”, ale Filialei „Habad Lubavich”. N-au lipsit nici sărbătoririle de Purim de la Clubul „Braille” și Căminul „Rosen”. Purimul a fost întâmpinat, cum se cuvine, în toate comunitățile, mari și mici. Și în acest an, reprezentanți ai Președinției, Guvernului, Parlamentului, ai societății civile, cultelor, diplomați - printre care E.S. Rodica Radian Gordon, ambasadorul Statului Israel în România - s-au numărat printre spectatori, alături de lideri ai F.C.E.R. și C.E.B. Au fost împreună cu noi oaspeți dragi de peste hotare: ing. Siegfried Schieber, din Viena, președintele de onoare al Forumului „B'nai B'rith «Dr. Moses Rosen»”; ing. Baruch Tercatin, directorul de onoare al revistei israeliene de limbă română „Ultima Oră”.

PAG. 6

„PURIM,
PURIM
SAMEAH...!”

SEMINARUL
„Lumea lui Elie Wiesel –
ieri și azi” (ediția a II-a)
31 martie - 3 aprilie 2005

Bacău - Roman - Hârlău - Botoșani - Dorohoi - Siret - Rădăuți - Târgu Frumos - Podu Iloaiei - Iași - un traseu al unor rememorări dureroase pentru comunitatea evreilor din România. În acest periplu - lecție de viață itinerantă - au plecat, în data de 30 martie a.c., peste 70 de membri ai comunităților noastre, tineri și mai puțin tineri. Compartimentul de Tineret al F.C.E.R., coordonat de doamna Sandra Segal, i-a invitat, timp de patru zile, pe toți acești participanți la o experiență puternică și, în egală măsură, de neuitat. Alături de cei ce au luat parte la acest Seminar s-au aflat lideri ai comunității evreilor din România, reprezentanți ai Consiliului împotriva Discriminării, Departamentului pentru Relații Interetnice și Secretariatului pentru Culte, acest interes, fără precedent pentru o asemenea manifestare, reconfirmând că numai neuitarea tragediilor Holocaustului este condiția nerepetării lor în istoria umanității.

(Relatarea - în PAG. 4)

SĂ NU UITĂM
ȘI NICI URMAȘII
NOȘTRI
SĂ NU UITE
tot ceea ce am suferit
în anii Holocaustului

IN MEMORIAM

La trecerea în eternitate a
SUVERANULUI PONTIF,
IOAN PAUL al II-lea

La 8 aprilie a.c., milioane de pelerini au participat la funeraliile celui care a fost considerat cel mai proeminent reprezentant romano-catolic al ecumenismului, al dialogului interreligios, Papa Ioan Paul al II-lea. Peste 200 de șefi de stat și de guvern au dorit să-și aducă un ultim omagiu celui care a ocupat scaunul papal timp de 26 de ani. Printre participanți, președintele României, Traian Băsescu, premierul Călin Popescu Țăriceanu, Î.P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, și alți demnitari. Deplâns de toată lumea, indiferent de confesiune (Ariel Sharon l-a numit „un prieten al evreilor și unul dintre cei mai importanți lideri ai generației noastre”), Suveranul Pontif a fost o personalitate puternică a sfârșitului de secol XX, implicat profund în cele mai importante evenimente pe plan mondial asupra cărora a avut de multe ori o influență decisivă. Se pot scrie mii de pagini despre viața lui, despre pozițiile adoptate de el, despre militanșismul lui pentru cauzele umanității. Deși nu a făcut concesii în ceea ce privește dogmele Bisericii Romano-Catolice (ceea ce i s-a și reproșat de aripa liberală a clerului catolic), Ioan Paul al II-lea a fost un papă modern, care a înțeles cerințele acestei dificile perioade de tranziție.

În acest context, se înscrie relația specială a Papei cu poporul evreu. Ioan Paul al II-lea a fost primul șef al Bisericii Catolice care a pășit într-o sinagogă (și într-o moschee); în timpul pontificatului său, Vaticanul a stabilit relații diplomatice depline cu Israelul și, în martie 2000, a făcut o vizită oficială, cu caracter politic, în statul evreu, întâlnindu-se cu toți liderii politici israelieni. S-a rugat la Zidul Plângerii, unde, la fel ca și credincioșii evrei, a plasat o rugăciune printre pietre și a aprins o lumânare la Memorialul „Yad Vashem”. Fostul premier israelian, Ehud Barak a spus că Papa „a făcut mai mult ca oricine pentru a determina schimbarea istorică a poziției Bisericii Catolice față de poporul evreu”.

Dar, dincolo de gesturile politice, Papa Ioan Paul al II-lea a iubit sincer poporul evreu. El i-a numit „dragii noștri frați mai mari și poporul Vechiului Legământ, niciodată revocat de Dumnezeu”. De asemenea, Suveranul Pontif a avut convingerea profundă nedreptăți făcute de creștini față de evrei. „Pentru creștini, greaua povară a vinii pentru asasinarea poporului evreu trebuie să fie un apel permanent la căință, de aceea trebuie să ne ridicăm împotriva oricărei forme de antisemitism”, a spus el. Cu câteva luni în urmă, la ceremonia dedicată celor 60 de ani de la eliberarea Auschwitz-ului, mesajul Papei a fost fără echivoc: „Încercarea de distrugere sistematică a poporului evreu este un adevărat con de umbră asupra istoriei Europei și a întregii lumi, este o crimă care va marca permanent istoria umanității”.

Paralel cu idealul lui de unificare a creștinismului (aici se înscrie și prima sa vizită într-o țară ortodoxă, România), Papa Ioan Paul al II-lea a făcut pași uriași pentru apropierea iudaismului și creștinismului. Prin intrarea lui în eternitate, evreii păstrează memoria unui adevărat prieten. Ei înțeleg și împărtășesc durerea lumii creștine și speră că următorul ocupant al scaunului papal va continua în spirit și în fapte, tot ceea ce a realizat Ioan Paul al II-lea.

În după-amiaza zilei de 6 aprilie a.c., președintele interimar al F.C.E.R., av. Iulian Sorin, secretar general, a participat la Liturgia dedicată Sfântului Părinte, urmată de Recviem, la Catedrala „Sf. Iosif” din Capitală.

Din declarația deputatului Aurel Vainer, la puțin timp după intrarea în veșnicie a Papei Ioan Paul al II-lea:

„[...] Vorbesc, acum cu emoția momentului. Ca evreu, pot spune că Papa Ioan Paul al II-lea a făcut un pas hotărâtor pentru a stinge o nedreaptă judecare a poporului evreu pentru suferințele lui Iisus Christos. Suveranul Pontif a fost cel care a spus: «Evreii nu sunt vinovați. Sigur, a fost o judecată, dar nu poporul evreu, în totalitatea lui, este vinovat de cele întâmplate cu peste 2000 de ani în urmă» [...] A făcut o vizită în Țara Sfântă, iar la Ierusalim s-a rugat la Zidul Plângerii. Acest gest istoric - cu o relevanță cu totul și cu totul aparte - a dezvăluit, încă o dată, un mare prieten al evreilor. Mai mult decât atât, când se adresa cu acea binecuvântare «urbi et orbis», spunea câteva cuvinte și în limba ebraică. În plus, să nu uităm că Papa s-a născut și a trăit în Polonia, țară în care evreii au suferit enorm în anii Holocaustului. Poate fi și acesta un motiv care l-a determinat să fie un mare militant pentru ecumenism”. (R.E.)

ZILELE CULTURII IDIȘ
LA BUCUREȘTI

Între 10-12 aprilie a.c., au loc, la T.E.S. și Colegiul „Noua Europă”, din Capitală, Zilele Culturii Idiș la București. Manifestarea este organizată de Ambasada Austriei la București, în parteneriat cu Ministerul Culturii și Cultelor din România, F.C.E.R., T.E.S., Asociația Ecumenică a Academicilor și Centrelor Laice din Europa, Biroul Consilierului pentru Europa de Est din România. (Relatarea - în numărul viitor).